

Arrest

nr. 242 851 van 23 oktober 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 15 juli 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 3 juni 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is het resultaat van een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die verzoeker op 21 december 2019 heeft ingediend met het oog op de gezinshereniging met zijn Belgisch minderjarig kind. Ze luidt als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 21.12.2019 werd ingediend door

*Naam: [A.]
Voorna(a)m(en): [S.]
Nationaliteit. Togo
[...]*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn Belgische Belgisch minderjarig kind nl. [A.A.] [...] in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15/12/80.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 bepaalt het volgende: 'De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis §2, Eerste lid, 4° mits het de vader van een en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument.

Overwegende dat artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° betrekking heeft op de familieleden bedoeld in artikel 40 bis, §2, eerste lid. 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

Overwegende dat artikel 52 van het KB van 08.10.1981 van toepassing is op 'het familielid dat zelf geen burger van de Unie is (...).'

Overwegende dat artikel 52, §2 van het KB van 08.10.1981 stelt dat 'bij de aanvraag of minstens binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken: 1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet; (...). ' Overwegende dat artikel 41, tweede lid stelt dat 'de familieleden van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40bis. §2, die geen burger van de Unie zijn, (...) houder (moeten) zijn van de documenten die krachtens artikel 2 vereist zijn, dan wel op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat ze het recht van vrij verkeer en verblijf genieten (...). '

Overwegende dat artikel 2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat de vreemdeling in het bezit dient te zijn van: '1° hetzij van de documenten die vereist zijn krachtens een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit; 2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, (...).'

Betrokkene legt als bewijs van identiteit een carte d'identité consulaire' voor afgeleverd dd. 01.04.2019 door de Togolese ambassade in België. Indien betrokkene zich toch in de onmogelijkheid zou bevinden om een paspoort aan te vragen dan moet dit worden bevestigd in een attest.

Gezien er geen paspoort voorligt of geen attest dat dit onmogelijk te verkrijgen is, voldoet betrokkene dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken. Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker licht het middel op de volgende wijze toe:

"De verblijfsaanvraag werd geweigerd om volgende reden:

“Betrokkene legt als bewijs van identiteit een 'carte d'identité consulaire' voor afgeleverd dd. 01.04.2019 door de Togolese ambassade in België. Indien betrokkene zich toch in de onmogelijkheid zou bevinden om een paspoort aan te vragen dan moet dit worden bevestigd in een attest. Gezien er geen paspoort voor ligt of geen attest dat dit onmogelijk te verkrijgen is, voldoet betrokkene dan niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging”

Artikel 40ter. §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt niet dat verzoeker over een paspoort moet beschikken maar heeft het enkel over een 'geldig identiteitsdocument'.

Verwerende partij toont niet aan waarom de 'carte d'identité consulaire', afgeleverd op 01.04.2019, geen geldig identiteitsdocument zou zijn.

Bovendien stelt verwerende partij ten onrechte dat er geen attest is dat verzoeker onmogelijk een paspoort kan verkrijgen. Verzoeker legt namelijk een attest voor van de Togolese ambassade dd. 24.02.2019. (bijlage 2)

Uit het attest blijkt dat verzoeker onmogelijk een paspoort kan verkrijgen. Om in België een nieuw paspoort te verkrijgen moet hij een kopie van zijn oud paspoort voorleggen wat hij niet heeft. Hij zou bijgevolg naar Togo moeten gaan voor een nieuw paspoort. Dit laatste is ook onmogelijk vermits hij momenteel geen paspoort heeft.

Verzoeker behoudt zich het recht voor nog stukken bij te brengen in de loop van de procedure.

De weigeringsbeslissing berust op een niet-correcte feitenvinding en schendt aldus de materiële motiveringsplicht. Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoeker. Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

2.3. Verzoeker voert aan dat ten onrechte wordt gesteld dat er geen attest voorligt waaruit blijkt dat hij onmogelijk een paspoort kan verkrijgen, terwijl hij wel degelijk een attest van de Togolese ambassade heeft voorgelegd.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan de aanvraag voor een verblijfskaart een document, opgesteld door de ambassade van Togo en daterend van 24 februari 2019, werd toegevoegd. In dat stuk staat het volgende te lezen:

“Par demande en date du 21 février 2019, Monsieur [A.S.] sollicite la délivrance d'une attestation consulaire au sujet de sa demande de Passeport.

En réponse, il est porté à la connaissance de l'intéressée que l'Ambassade n'est pas habilitée à recevoir les premières demandes d'établissement de passeport pour les personnes nées au Togo. Celles-ci doivent se faire établir leur passeport à Lomé.

L'Ambassade vous indique ci-après les pièces qui doivent composer le dossier de demande de renouvellement de passeport :

- 1 Acte de naissance (original) ;
- 1 Certificat de Nationalité Togolaise (original) ;
- 1 Attestation de personne à prévenir en cas de besoin
- 1 photocopie recto-verso (sur une même page) de la pièce d'identité de la personne à prévenir ;
- 02 photos d'identité récentes et identiques ;
- 1 photocopie de l'ancien passeport ou, en cas de perte, une déclaration de perte établie par la police (du lieu de la perte) ;

- 1 photocopie de la carte d'identité nationale togolaise en cours de validité si le demandeur en possède ;

Frais : 150,00€

Précision importante : tous les dossiers de demande de passeport sont envoyés à Lomé pour étude et suite à donner.

En conséquence, Monsieur [A.S.] devra introduire sa demande d'établissement de passeport auprès du service compétent à Lomé."

Verzoeker betoogt dat uit dit attest blijkt dat hij onmogelijk een paspoort kan verkrijgen, aangezien hij om in België een nieuw paspoort te verkrijgen een kopie van zijn oud paspoort dient voor te leggen – hetgeen hij niet heeft – en hij bijgevolg naar Togo zou moeten gaan voor een nieuw paspoort. Hij stelt dat dat laatste ook onmogelijk is vermits hij momenteel geen paspoort heeft.

Daargelaten de vraag of het voormelde stuk volstaat als attest dat verzoeker in de onmogelijkheid is om een paspoort te verkrijgen, blijkt uit niets dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing met het voorgelegde stuk van de Togolese ambassade rekening heeft gehouden.

2.4. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aannemelijk gemaakt. Het middel is in de besproken mate gegrond.

Bij gebrek aan een nota met opmerkingen brengt de verwerende partij geen argumenten bij die hierover anders doen denken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 3 juni 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS ,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS